

§ 11. De, som ved nærværende lovs ikrafttræden har ret til at betegne sig som og udøve virksomhed som tandlæger, bevarer denne ret uanset nærværende lovs regler om betingelserne for ret til at betegne sig som tandlæge og at udøve tandlægevirksomhed.

Stk. 2. Personer, der inden den 1. januar 1923 har taget tysk tandlægeeksamen, og som inden den 1. januar 1918 var bosat inden for de sønderjyske landsdele eller hjemmehørende dér, skal efter ansøgning indgivet til indenrigsministeren kunne opnå tilladelse til at udøve tandlægevirksomhed her i landet i overensstemmelse med nærværende lov.

§ 12. Nærværende lov træder i kraft 1 måned efter stadfæstelsen.

Stk. 2. Fra samme tidspunkt ophæves lov

nr. 40 af 25. februar 1916 om udøvelse af tandlægevirksomhed, således som denne er ændret ved lov nr. 88 af 15. marts 1939 om ændret affattelse af forskellige bestemmelser i borgerlig straffelov nr. 126 af 15. april 1930 med flere love § 20, lov nr. 131 af 30. marts 1942 om ændring i lov nr. 40 af 25. februar 1916 om udøvelse af tandlægevirksomhed og lov nr. 286 af 18. juni 1951 om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf § 11. Endvidere ophæves lov nr. 141 af 1. juli 1927 om tillæg til lov om udøvelse af tandlægevirksomhed af 25. februar 1916.

Stk. 3. De i henhold til lov nr. 40 af 25. februar 1916 om udøvelse af tandlægevirksomhed udfærdigede bestemmelser forbliver i kraft, forsåvidt de ikke er stridende imod nærværende lov.

Indenrigsministeriet, den 28. juni 1974.

P. M. V.

Zeuthen.

/ J. Tørring.